

Гось ми є звичками, як від якого року польська публікація опинилася до справ закордонної політики до речити збавдужшла. Ніколи ніки особливо не цікавила, ніколи в них не впливалася і завжди розглядала їх крізь окуляри жагучого примітивізму, в якого основу лягла вроджена віра в протекцію свого французького союзника та неспівзвучність цієї протекції. Вже, транзитний перетворення, повелений м. і. від газет примітивізму закордонної політики анді вплив змінився і міняти? Іноді парламентарійної констанції, висуваю вперед проблеми польської національної політики факт, про ціліх транзитний

дереворот найшов безумовно прихильну зустріч з боку деяких закордонних чинників, підштовхнув теж увагу й польського громадянства до міжнародних справ. Але це тривало дуже коротко. Колиж польсько-литовський конфлікт, який у невеличкій мірі підтримував це зацікавлення, увійшов в стадію "терпеливого вичікування" зацікавлення польського громадянства міжнародними проблемами остаточно опухло, і вся увага, вся енергія всецільно була присвячена — внутрішньо-громадській грізні. І так надзвичайно біда польська закордонно-політична література не збагатилася в останніх літах ні одним цікавим прапунком, — а в останніх роках взагалі мабуть з цієї діяльності не вийшла ні одна книжечка, ні одна брошура. А щопеня публіцистика виглядала "образом нужди і розпукки". Виявимо такі "найповажливіші" польські газети, репрезентуючі найповажливіші три політичні напрями польського громадянства: "Голос Права", "Роботніка" і "Газету Варшавську". В першому з них день-у-день авторекламаторські "дуки", підліті нестраним мегаломанієюським соссом: вічно та сама елітоспадема саванія, вічно ті самі анатема на всіх і вся, що до неї не належать. З передових статей "Роботніка" можна би вже скласти цілий том "революційних маніфестів", у яких вічно те саме: "ми не ламос", "ми вам покажемо" та "будучність належить до соціалізму" — революційні маніфести п. Нелзавковського, від яких несе до задухи солодкою парфумом. Знову ендецька "Газ. Варшавська" все в колісцях торочить ті самі проповіді під адресою до одних то других, претендуючи заважно на монополію розуміння господарських справ. Внутрішня політична криза, яку від років переживає Польща, стала для цілої польської преси єдиною темою, молотеною у такт пісеньки "бодайся когут знуди".

Не диво, що серед таких відносин ані одна польська газета навіть не пробувала пригадувати над можливим значінням таємної поїздки ген. Секта до Ромулії. Приватний характер поїздки й куртуазна візита у прем'єра Маніва!

Не диво теж, що на пальцях можна порахувати ті польські газети, які глибше вдумалися у зміст і політичне значіння париської бомби: німецького меморанду д-ра Шахта, в якому за душе проворним серпанком економічних аргументів стояла ясна погроза: перед ревізією версальського миру, перед зворотом Німеччини її кол. східних хліборобських провінцій — латвійського коридору і Помор'я — не можуть побіди держави споліватися від Німеччини такого воєнного відшкодування, якого вони бажали би!

Варшавська преса зарагувала звичайною майкою: провокація, безсоромність, безлічність і т. д. і т. д. Виступ Сноудена в англ. палаті громад. це — німецька інтрига, сам він — німецький агент. Єдиний висновок: союзники нас оборонять.

Та одночасно у недільному тижневому додатку до "Голосу Права" є надзвичайно знаменна стаття про перецінювання вартості закордонної опії про Польщу, про потребу змушування цієї опії рахуватися виключно з доконалими фактами. До цієї статті ще повернемо. Тут хочемо лише одно зазначити: який *пребогатий научний матеріал маємо ми, українці, на прикладі нинішніх помилкок польських політиків.*

I. Кедрин.

Париські переговори.

Німецьке меморандум у справах репарацій.

Цими днями париська і льондонська преса опублікували витяги з німецького меморандуму в справах репарацій, хоч в комісії була умова, що воно поки що не буде опубліковане. Французська й англійська преса коментують його, як укрите домагання змінити східні границі Німеччини й одержати кольтоні. Польська преса вдарилася з цього приводу у великий дзвін, а також польський міністр закордонних справ Залеський висловився різко у своїй інтерв'ю про те, що республіканська Німеччина вертає до способів думання, які довели до світової війни. Ця частина німецького меморандуму звучить: „Коли Німеччина мусить доложити максимум енергії для виконання зобов'язань, які накладають на неї новий план, то для цього конче потрібно, щоб їй в більшій мірі, ніж це було досі, забезпечено потрібні економічні підстави. Тому справоздання комісії знавців мало встановити способи й шляхи, якими можна збільшити здатність Німеччини до плачення. При цьому треба мати на увазі такі річі: Німеччина в більшій мірі, ніж яканебудь інша промислова країна, змушена привозити зза кордону сировину для підтримання й розвитку своєї промислової продукції. Наслідком війни дуже зменшилася внутрішня сировинна база Німеччини, а також її позбавлено можливості користати з власних заморських областей з сировиною. Ці втрати виявляються в незвичайно сильному обтяженню торговельного й платничого біляису. Коли Німеччина має виконати встановлені в цьому плані платничі зобов'язання без чимраз до новішого і більшого задовожування за кордоном, то їй треба буде дати пізніше нагоду до утворення власної заморської бази для сировини, яку вона могла би розвивати й використовувати власними засобами продукції, власною валютою й власною адміністрацією“.

„В справі забезпечення Німеччини засобами поживи особливу вагу має те, щоб зменшено авіз засобів поживи й заступлено його почасті власною продукцією. При цьому не можна поминути факту, що Німеччина страждала важні сільсько-господарські продукційні райони на сході, і що велика область, яка майже виключно виробляє сільсько-господарські продукти, відтя-

та від решти німецької держави. Наслідком цього господарський добробут цієї області постійно занепадає і державний уряд мусить весь час давати їй підмогу. Тому треба умонитися щодо підпівліних заходів, щоб усунути ці некорисні умови, які дуже впливають на платничу спроможність Німеччини“.

Німецька делегація опублікувала деякі спростування з приводу коментарів до опублікованого меморандуму, однак французська преса таердить, що голова німецької делегації д-р Шахт у своїх устних заявах пішов далеко далі від меморандуму і виразно домагався звернення польського коридору та давніших німецьких кольтоні.

В Берліні рада міністрів не тільки прийняла до відома справоздання д-ра Шахта, але також одобрала його становище. Між іншим д-р Шахт боронився також перед закидом, немовто він з економічної діяльності перейшов у діяльність політики. Він заявив, що вже на початку конференції знавців подав їм до відома, що вони мусять або зменшити свої домагання до Німеччини або збільшити її доходи, щоб надолужити ті втрати, які вона мала від 1914 р. В кожному випадку конференція в справі репарацій опинилася в глухій вулиці, а якої не так легко буде знайти вихід.

На разі конференція знавців вибрала комісію, яка має виробити остаточне рішення на основі всього дотеперішнього матеріалу. Праці цієї комісії мають тягтися коло двох тижнів. Після цього конференція знавців пропонує висліді своєї праці урядом заінтересованих держав. У міжчасі будуть вестися дальші переговори, щоб осягнути порозуміння в спірних точках.

Англійці в СРСР.

Резолюція англійської торговельної делегації.

Комітет англійської торговельної делегації у Москві передав Пятакову меморандум, який вироблено на загальних зборах делегації. В цьому меморандумі між іншим стоїть: „Делегація вважає, що розвиток економічних відносин між Англією та СРСР неможливий без відновлення дипломатичних зносин і обов'язується висвітлити це англійській публічній опії. Делегація стверджує, що Радянський Союз при теперішніх обставинах, коли він потребує засобів для задоволення кінцевих внутрішніх потреб, не може взяти на себе якихнебудь зобов'язань щодо претенсій притійських громадян, якщо тільки для цього не будуть витворені відповідні економічні передумови. Делегація уповажнює її комітет вступити в переговори з радянським урядом у справі задоволення претенсій британських громадян, бо гадає, що без цього неможлива ніяка ширша фінансова допомога з боку Англії в формі позички й уміщення капіталів“.

ВОЛОДИМИР БІРЧАК.

БЕЗЖУРНІ ДНІ.

Оповідання.

(Продовження.)

— Що часом і баба Горпина поможе в я-яксь неспаданий слабости, де дурний, недосвідчений лікар поставити аду діагнозу, це ясно — вияснював Грицько. — Ось ваша дитина обить ся чого нестраним, дістане горічку й лежить непорочно із сніпенієм жарком. Недосвідчений не розпитує про все як слід, змірять горічку, побачить сніпенієм жарк і каже, що це мейлігіс. Баба Горпина, або я ви самі, пані-доброділю, приложите теплі овлади і дитина вже на другий день бігає адорова — бо дитина тільки переїлася. Але чи на основі цього одного випадку в недосвідченим лікарю можна вже сказати, що баба Горпина значить більше, як усі лікарі? А покладіть ви бабу Горпину, як ваша дитина дістане ангіну? Отже ні! А може покладіть ту бабу, або вам зробила операцію, коли вбоє собі голку в палець і там її зломить! В ділянці хірургії баба Горпина мусить замовкнути. А хірургія стоїть тепер високо. Яких операцій тепер не переводять! Ось припіром останню, яку переводили у нас на клініці, була така...

Грицько любив свій предмет. Нині він занедався і став цікаво оповідати припадок за припадком, як новик, якому бабачка в людському глізі ще не знайдулася. Вей слушали. І пані-матка, що з таким недовір'ям ставилася до всіх лікарів, слухала не менше цікаво й по кожному оповіданню Грицька, яке доказувало силу знання, дожидала слово, два, які свідчили, що баба Горпина пішла вже в кут...

— Очевидна річ, я говорила не проти всіх медиків і не проти всіх лікарів... І між ними є, розуміється, порядні, розумні, ччені люди...

Грицько роскадував далі, як відчиняють черешні живим людям, як переводять операції мозку, розрізають шлунок, витягають кишки, виймають нирки, як промінням Рентгена просвічують людські органи і так далі і так далі. А все це оповідав із запалом поета, а не лікаря, для якого це вже мейше або більше рівнодушне. На присутніх зробив він велике вражіння.

— Ось з того буде славний лікар! — промовив пан-отець. — Як уже адасьте докторат, а я закорую на старі літа, то їй до вас лічтисе!

— Нехай Бог хоронить від усиккої хвороби! — відповіла пані-матка. — Але такого лікаря і я хотілаб мати. Ось, бачиш — авернулася до мужа — чи а тим, що якрав тобі кожку, ти таксамо говориш? Чи ти по правді переконалися, що то був медик? Сумніваюся, бо як мій бі правдивий, освічений медик украсти тобі кожку, або нагалою зробити тобі яку шкodu? Ні, це неможливо!

Грицько оповів ще одну історію, в якій прославляв медичну штуку. Пані-матка усміхнулася тепер і трішки заклопотана промовіла:

— Не гнівайтеся, прошу, на мене, але я маю лаб для вас пацієнта, влостиво пацієнтку, а тільки боюся, що... може образитеся.

— Я не лікар, відповів Грицько?

— Не лікар ще, але багачко знаєте і це будете знати. Тільки прошу вас, не гнівайтеся, що перше я дітнула вас, але прошу зрозуміти, що кожку мені дуже жалю. Чудовий був кожку! Отже не гнівайтеся!

— Що? Слушниця може хору? — спитав пан-отець.

— Не мішайся не до своїх діл! — відповіла гостро пані-матка. А авертачися до Грицька, сказала:

— Отже ослиготе? Тільки ще раз прошу не гнівайтеся, не дуже симпатична пацієнтка.

— Для лікаря нема ні симпатичних, ні несимпатичних пацієнтів, а є одні тепличі, хорі! — відповів Грицько.

— Але таке місце... Ія Богу, буде гніватися...!

— Але Ія Богу, ні.

Тоді пані-матка й виявила всю тайну: була слаба корова. На шні зробився якийсь боляк. Не хоче їсти. І що це може бути? Щоб тільки він, медик, будучий лікар, не гнівався — перепрошувала його сотий раз. Пан-отець втрутився, що корові нічого не бракує, бо це тільки ланц вишморган Ія шню, а мухи розлії; тепер треба вимити, зав'язати рану...

— Молчи! — обуршилася пані-матка. — Ти все мішаєшся не до своїх річей. Я знаю ліпше, що це не ланц, бо ось кожна корова має ланц, а не кожній розранилася шня. До того: чому вона не їсть уже другий день? Ну, скажи, чому?

— Не знаю! — відповів пан-отець. — Але мабуть тому, що не привикла стояти в стайні, не має анетну.

— Не знаєш, отже не знаєш! І я не знаю, а є в хаті розумний чоловік, що хоче оглянути хоча розумно порадити. Чомуж не порадитися? Пале доктор, підімо?

І всі, себто: Грицько, пані-матка, пан-отець, Стецько і шось четверо дітей і дві служниці й пастух увійшли в ніяку, темну, мокру й вонючу стайню. В темному куті стояла корова.

Кілька хвиля минуло, поки очі привикли до сутини. Грицько підійшов до корови і став оглядати. На горішній часті шні мала корова рану, велику на долоню. Грицько підійшов, дітнувся пальцем рани, скривив лице і задумяний покивав головою. Треба признати, що це все робив з міною старого, досвідченого лікаря. Чекаючи його слова, його приряду, дивилися всі на нього. Грицько дивився на корову.

Він ще раз покивав головою.

— Карбуакул! — промовив якінци коротко і рішучо.

— Карбуакул! прошептав і пан-отець і потор себе рукою по зясії голові.

(Продовження буде.)

ВІДГУКИ ДНЯ.

ВЕСНА!!

Кричить календар, серце і коти:
Весна! Весна! Весна!
Всі ждуть, чекають, а вона —
Я не думаю прийти.

Іржуть серця у дних парубків,
Прибула міль до ніг,
Та все новий, проклятий сніг
Вигонить їх з корчів.

По небі хмари — криги ледові
А низом вітер — ніж.
Нема м'яких килимів збіж,
Ні травки на рові...

Сумує все. Радіють лиш панин.
На бік журба і страх!
Бо бузюки — вороги... весни
Потинули в снігах.

Галатіон Чіпка.

За взірцеві табори.

(У відповідь п. А. Охримовичеві.)

Тому, що мені на добрі наших таборів якнайбільше залежить, відповідаю на статтю п. А. Охримовича.

У моїй статті подав я проект, як узгодити програму улаштування таборів та вказав на конкретність переведення антропологічно-лікарських помірів серед таборитів. Взяли амагасмо то якнайбільшої досконалості, до виключування або боляд до обмежування похибок. Хотів я отже, щоб і улаштування таборів у нас опералося на досвід чужих, поки розробимо потрібний матеріал серед нас самих. Лише добро справи, а ніщо інше, вважало мені звернути увагу на цей важкий чинник фізичного виховання, яким є добре улаштовані табори.

Перед написанням своєї статті інформувалася я подробицею, як такі табори у нас виглядають. Знаю також точно всю дотичну літературу в нашій мові. Налягався я, що може по перчитанні моїх уваг (що правда, дуже загальних) вирине у відоманих заінтересованих кругах потреба точніше ту справу обдумати.

Отже з огляду на добро порушеної мною справи питаю п. Охримовича, чому він вичислив у своїй статті таборитів лікарів, про котрих я ні словом не згадував і котрих фахово знання я високо ціную, а не вичислив нікого з руховець-фахівців? Як підчеркнув, що руховець-фахівці для організації таборів кінце потрібні. Може п. Охримович і тепер не знайде відповіді, тому відповідаю сам: крім проф. Поліхи, який ні в останньому році в одному з таборів руханку, в інших таборах вели руханку нефахівці, а часами навіть нехитори!

Так! Якесь руханку ведено, але це було системи потрібного дозування її, не було ступенування ні в часі одної години, ні взагалі за час цілого перебування в таборі. Не говорю вже, що не було поділу на групи, які обнимали б рівесників того самого фізіологічного віку, поділу, який має у всіх правильних, опертих на наукових основах, находитися у вступі і є все автором підчеркнений. На тій підставі не може управляти ученик народної школи а учеником школи середньої. Це саме і є причиною, що дитинки-літчатка пишуться іншими зправами, як їх товаришки-літчатка, старші віком.

І колиб референт пластових таборів був про це поінформований, то спадок ваги декількох учасників табору на тій підставі був би підготовлений зрозумілий. А тимчасом у нашому таборі ніхто про це не знав і не старався також засягнути поради у відповідних людей.

Признаю, що жіночі табори дінше у нас улаштовані, хоч і в них руханку, боляд в таборі похилих, не була як слід ведена. Семінаристика, котра веде руханку у похилих, могла вести може добре руханку на годині в якійсь народній школі, але ведення нею руханки в таборі було не вовсім відповідне. Бо хто в часі руханки дозволяв молоді замирати швидко рушниками на моту шаління, той вже тим самим виявляв, що не має даних на керівника фізичного виховання. Вимагати від молоді рухових ознак, які не свідчили руху, а рушниками замирати ший і дозволяти, щоб теплота в тілі охолодила була — нища — то вже просто гріх! Такі і подібні заклади не можуть стрінути таборів, у яких вели руханку фахівці-жінки, як п. Д. Навроцька у Львові і п. З. Паліва в Перемишлі.

Не перечу, що табори були під добрим лікарським доглядом. Однак не було антропологічно-лікарських помірів, які вимагають відповідного приладдя і деякого об'явлення з ними. Здається, що п. Охримовичеві добре відомо, як не робити у чужих таборах, хочби в таборах на-

ших сусідів. Сам від чайже признає, що помір росту і ваги — це ще дуже мало, тим менше, що не витягається зіставлення ніяких висновоків. А де подати вислід фізичної справності на початку і кінці таборів? Чи роблено такі колинебудь? Того навіть у нашій фаховій пластовій пресі ніхто не знайде! Але в „Молодому Житті“ з 1929 р. є повідомлення, що в таборі новиків заведеться спорт. Чи ті панове, котрі це повідомлення писали, розуміють, що таке спорт? Це не слово моді, а слово а точню очеркненням змістом. Спорт, як лік а антики, може допомогти багатьом, але одному може й пошкодити; тому й треба репетити-налягати на лік а антики. Про шкідливість спорту для молоді літ 14—16 лише широко вся фахова преса, знає про це школа, знають руховець, однак не аналіз панове, котрі це завели у пласті. І дивно, що референт пластових таборів радить мені читати фахову пластову пресу, а сам не читає відповідної і для нього колекції (хочби фах. преси наших сусідів). У наших сусідів існує вже велика література про табори, поміри в них і т. д. Цю літературу опрацьовували професори університету, доценти, лікарі і руханкові фахівці. А ця література чайже легко доступна для кожного, що тими справами інтересується.

Мимходом агадаю, що й практичні користі а декотрих наших таборів були невеликі. Так учасники водного табору вернули домів і не навчилися плавати! Що вони там робили? Що ж там були за фахівці?

А чи йшла новиків у лоті була фахово передумана? Іхали вночі і тричі переривали собі сон. Деж розуміння гігієни для так молодого віку?

А кінці малий запит: Коли у нас прийняв хто якусь схему помірів і хто унава що схему за відповіді для нас і неоспориму? Існує схема німецька, американська, польська і радянська? Чи шан. референт хоч в історії про таке чував?

Зазначую ще раз, що в першій моїй статті подав я проект заведення поміж іншим помірів антропологічно-лікарських та узгодження тих помірів для всіх, щоб відтак можна з них витягати відповідні висновки й устійнити умовини, коли, де і як організм молоді може в якнайкоротшому часі якнайбільше аискати.

Кінчу і зазначую, що не думаю більше відповідати на уваги, котрі мають бути фахові, а кінень кінців є тільки пайві. Думаю, що не п. Охримовичеві відстарчає.

Д-р мед. Олекса Саламанчук.

Святкуймо без алькоголю!

Замість алькогольних напій нехай з нагоди Празни Воскресення Христового на святочному столі кожної української хати і кожного українського Товариства та бабачого комітету крестяться артистично виконані карти „Іваної Школи“ змальнюча від алькогольних напій. Такі карти можна набути за попередньою згодою дати (бодай 2 зол.) в Котку або Головині Управі „Рідної Школи“ у Львові, Ривок 10.

Поради інвалідам.

Ще про додаткову реєстрацію інвалідів.

Додаткова реєстрація інвалідів австрійської та російської армії, на землях, що опинилися в границях Польщі, зачнеться дня 1. липня 1929 р. і буде трівати аж до кінця 1930 р., то є через п'ятора року. Вдови, сироти та батьки-матері, яких мужі, батьки або сини згинували як жовніри австрійської (російської) армії та інваліди з тих же армії, а які до кінця 1930 р. не зголосять своїх претенсій до польського скарбу, тратять ці претенсії на аасиди.

Саме тепер переводить польський уряд реорганізацію установ і урядів, які займалися справою інвалідів і в зв'язку з цим не вийшло ще виконне розпорядження про додаткову реєстрацію. Тому ще ніхто наперед не знає, як цю реєстрацію переводити. У всякому випадку дотична влада видасть окремі друку на зголошення, які треба буде надіслати до воєніських урядів. Оголошення розіслані ріжними „авіонками“ по наших селах не мають жадного урядового значіння, а мають на цілі вербувати неслідючих у свої часи, від яких стягають членську вкладку за обітницю помічати при зголошенні до „реєстрації“. Інваліди українці не мають потреби ні користі до тих „авіонків“ пишуватися. Належить приготувати свої документи, вишукати свідків і ждати речиння. Про спосіб реєстрації не занегаємо оголошити в часописах.

Поддаємо до відома, що додаткова реєстрація оголошена в Д. З. Р. П. (Денник законів) ч. 23. з дня 13. квітня 1929.

УКТОНІ, у Львові, вул. Руська 3, П. пов.

Торговельно-Промислова Палата у Львові.

Торговельно-Промислова Палата у Львові, до якої ввійшли отсе вперше українські представники, складається з 84 членів, делегованих або вибраних ріжними торговельними і промисловими установами. На тих 84 членів є ще й 7 іменованих і 7, що входять до Палати з кооптації.

Нинішній склад Торг.-Пром. Палати такий: 41 жидів, 40 поляків (римо-кат.) і 3 українців.

Представництво українців у Палаті, які ввійшли до неї після порозуміння з відповідними чинниками в цій Палаті, складається з п. Григорія Гануляка, делегата Союзу Українських Купців у Львові, вибраного на спеціальних зборах того Союзу, і з двох представників української кооперації: дир. Миколи Заячківського, що входить до Палати з іменування і дир. Сильвестра Герасимовича, що входить до Палати з кооптації.

НОВИНКИ

— Сніг. Маємо новий зимовий краєвид. Ніхто вже не дивується. Велі зовсім природно влягають на себе футро, тгпнуть за собою кальоші і вагаються, виглянувши через вікно на небо, чи не взяти на всякий випадок парасолі. Ласкава преса, що приносить щодня в першій мірі звістки про крадіж, вбивства, злочини та катастрофи, потішила нас учора, що ще якийсь час будемо мати холод. Метеорологи повторюють, що в усій середній і північній Європі температура є все ще під впливом підлігунового повітря. Люди вже починають цікавитися питанням, чи цього року утворюди гайок не будуть виводити на снігу.

— Новий директор гімназії в Станиславові. Міністерство освіти призначило своїм розпорядком з дня 26. січня директором української гімназії в Станиславові професора цієї ж гімназії Данила Джерлака.

— Темна хроніка. 10 місяців в'язниці дістав Ілько Приступа, що під покрішкою актора та кабареїста обікрав готельну кімнату в Бродах. — І рік в'язниці дістав парубок з Трибуховець Юрко Чорний за вбивство свого односельчанця підчас сварки на весіллі. — Тернопільський купець Липець повторив старий спосіб як дійти до млетку: оголосив фальшиве банкрутство і скінчив інтерес також старим способом — в'язницею.

— Ріжні вістки. На Литві поширюється епідемія п'янистого тифу; у Ковні лежить 45 недужих у шпиталі. — Погана погода перешкодила у виправі „Цепеліна“ через Середземне Море; він вилетів пізніше. — Варшавська преса приносить звістку, що до Польщі приїде Форд... інкогніто. — У Парижі арештували одного з редакторів комуністичної „Ліманіте“ Бутонієра, в якого найшик потайлив друкерню. — Лікар з Варшави д-р Людяк Ангійштайн вийшов на 4 роки на Малайські острови для дослідів над п'янистим тифом.

— Віденський кабареетовий артист Ледовський побив рекорд гри на фортеп'яні: грав на ньому 77 годин без перерви. — У Люблінщині, в Білій Подільській, арештували 6 офіцерів і 6 цивільних за зловживання при військовій брації. — 22-літній еспанський наслідник престолу заручився з німецькою княжною Салм-Салм. — З Індії прилетів до Лондону другий поштовий літак і привіз 16.000 листів; 8 км. перелетів він у 7 днів.

— Святотатство вченого. У норвезькій місті Грібстед, проф. лінгвістики норвезького університету німець Дюрінг підчас богослуження підійшов до престолу і скинув із нього на землю церковну посуду. Професор звернувся до присутніх вірних і заявив, що між наукою церквою і П'юб'рами існує велика прірва. На поліції заявив він, що готов боронити своїх поглядів перед судом.

— Книжка чи авантюристика? Російська емігрантка Чайковська, що виступає як наймолодша донька царя Миколи, Анастасія, робить тепер в Америці заходи, щоб американський суд видав їй документи, які признавали би її тожністю. Їй допомагає в цьому велика княжна Ксенія, яка вірить у неї або... хоче, щоб в живу княжню Анастасію повірили інші. Коли Анастасія матиме бажані папери, тоді вона вступить з домаганням щодо спадщини замішеної царем і царицею, себто їхнього майна. Нпр. у Німеччині цар мав маєток Фрідріхберг, на якому тепер мешкає архієпископ Гессену. Американський адвокат, що веде справу Анастасії Чайковської приїхав тепер з деякими матеріалами до Парижа і Берліна. Він каже, що велика княжна в частині вилучає від потрясення, пам'ять її вернула і вона знову володіє вільною англійською та французькою мовами.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст негуз лезиків, сервіс і жодука

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном. 21-24

Спеціаліст негуз лезиків, сервіс і жодука

д-р РОМАН ДОЛЖИЦЬКИЙ

орд. від 3-6, вул. ГЛУБОКА, ч. 10.

партер. — Кварцева лампа, Діагностика.

На Свята!

Всі купують: скло, порцеляну, тарілки та всяку іншу посуду і столове накриття лише в одній фірмі:

ОЛЕКСАНДЕР ОНИСЬКО

Львів, Галицька 20

885 6-2

У ЖИВАЙ

успішної заправки хемічної фабрики „АЗОТ“ в ЯВОРЖНІ.

ЗЕРНИК (Abawit B) суха заправка проти сніти, годовні і пісци. Кошт заправки 100 кг. врої пшениці зол. 3'40, дяменю і в'єса зол. 6'80. Заправка 10 кг. яриного насіння зол. 1'70.

БУРАЧАК (Betanal) анемітична суха заправка до відкажування насіння цукрових і пастевних бураків (проти хвостковості і інших недугам). Кошт відкажування 100 кг. насіння зол. 23'60.

ГОРЧИК (Corbin) заправка, яка не трує, але відстрашує запахом і смаком всіляке птацтво від нищення сходячої кукурудзи і кінського зуба. Кошт заправки 100 кг. тільки зол. 5'40. 1855 3-4

Негайна висилка поштою. — Відпродавцям рабат.

Тадей Васунг і Ска

Львів, вул. Хорущина ч. 18. тел. 8-33, адр. тел. Теваунг.

Не страхайтесь
великого
прання!

Бо існує Radion! Radion улежить Вам працю, надає білість сніжну білість і запобігає знищенню. Проте уживайте при пранні тільки Radion!

Нема нічо простішого:

вистане розпустити Radion в студеной воді, намочити білля в тій річці, варити 1/2 години, відтак добре виполокати і білля є випране. — Непотрібно терти і щіткувати білля, бо

RADION

сам пере!

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.

Скритиковані знімаються зубів вльомбування й випилення зубів без болю. Штучні зуби в зачатку і водоті після найновішої системи. Пациєнтів з провізії позбавляється в найкоротшому часі. П. - Урядовий і студентський значна знижка. 1870 ка. Тел. 65 73. - 2-3

НОВІ

Духовно-музичні твори

— Я. Кишакевича. —

ч. 17. Отче наш, на ніш, і муж хор і

ч. 18. Ангел явиле і Плоттю усну на

міський хор на 1 аод, 50 гр.

До набуття в книгарні Н. Т. ім. Шевченка

1891 ка у Львові, Ринок ч. 10. - 1-3

Ширіть наш часопис!

Певний середник до прання - який продається виключно в пачках.

ЩОБИ забезпечити клієнтелю від куповання фальсифікатів, є звичай витолсчувати номенклатуру на кусках мила. Річ природна, що є це неможливо, якщо ходить це о Lux, тому, що умістити назву чи то фірму на кожнім дрібненьким платку є цілком неможливо!

Тому оригінальний Lux, цей найбільш певний, випробуваний і успішний середник до прання делікатних тканин і вовни, продають його виключно в заклеваних гранатових пачках з написом Lux. Тому вистерігатися всіляких підосблень, жадаючи Lux-у завжди тільки в пачках з номенклатурою.

Lux-ом можна випрати прецизні, елегантні сукні з делікатних тканин і стрійне, шовкове білля. Всенняні сорочки, білля і кафтанички немовляг, як також грубі возняні коці і всілякі фланельні в'одяги, прати тільки Lux-ом, а зберезуть до кінця і по нечисленних праннях м'якість і новий вигляд, о скільки є пранні виключно в Lux-і.

LUX

Жадати треба Lux-у тільки в пачках.

ПР.БКА ДАРОМ**КУПОН**

Дає право на отримання подарунка.

Повний текст купона.

Ім'я і прізвище.

Адреса.

Д. 54 А. (Прислати поштою).

САДІВНИК та виноградар

сільськогосподарський фаховий середній школи, заправлений у всіх напрямках як у садівництві так і в виноградарстві та з лабораторії шукає більш менш самостійне місце. Адресувати до Адміністрації „Діла“ для „О. Т.“. 1-1

ПАРОХІЯ в бобрівській повіті до заміни. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Земля“. 1893 1-2

ПІСТІНЬ коло Котова — на продаж 11 моргів городу без будинків — половина грунту I. решта 2. і 3. класи. — Зголошення тільки листовою під адресою: П. Жуковська, Львів, вул. Богуславського ч. 14. 1872 2-3

Д-р АРСЕН ТРИГУБЧАК, адвокат у Скалаті прийняв клієнтів з дня 1 жовт. б. р. — Зголошення неутверджені не виставляють без відповіді. 1866 3-2

УКРАЇН Кузинецький пошукують адвоката Українця досвідченого на призначення канцелярії є доглядом. І помещиків знайдеться. Відомості слати до „Просвіти“ в Кузинець. 1881 2-3

ГОДИНИКИ тільки найкращі фабрики прещенні по одній за годинку і на гати від десятих до 100 рублів. Стоюча на правах фірми „Саміельскайра“, Львів, пл. Малицька ч. 2. 1860-1

ПІВНОХИ, Шварцман, Рувальчик і Товариство поручає Гавриїл ЖИВЧИН, вул. Килим'яного 1. 1721 12-13